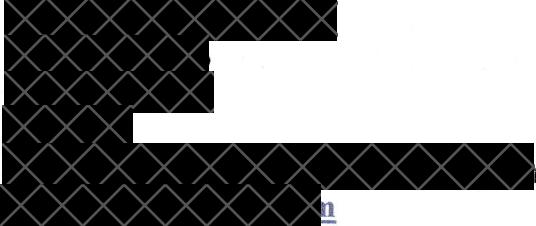

Zbigniew Józef Krajewski

Gniezno, dnia 31 stycznia 2024 r.

PREZES RADY MINISTRÓW RP

Donald TUSK

Al. Ujazdowskie 1/3
00-583 WARSZAWA
kontakt@kprm.gov.pl.

Do wiadomości:

WICEPREMIER

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Władysław KOSINIAK - KAMYSZ

Al. Niepodległości 218
00-911 WARSZAWA
kontakt@mon.gov.pl

DYREKTOR

Wojskowego Biura Emerytalnego w Poznaniu

Dr Tomasz SIKORA

ul. Marcelińska 15A
61-716 POZNAŃ

wbepoznan@ron.mil.pl

ŻĄDANIE

Na podstawie art. 7 Konstytucji RP, art. 2 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 1995 roku o urzędzie Ministra Obrony Narodowej, § 1 pkt 9 lit. d, pkt 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1996 roku, art. 11 ustawy z dnia 10 grudnia 1993 roku o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin dalej zwana ustawą wue, § 32 ust.1 i ust. 3 pkt 1 lit. c Zarządzenia nr 33/MON z dnia 24 sierpnia 2015 roku żądam wydania decyzji administracyjnej zgodnej z ostateczną decyzją z dnia 16 maja 1996 roku wydaną przez Wojskowe Biuro Emerytalne w Poznaniu.

Decyzja administracyjna z dnia 1 marca 2023 roku na podstawie art. 58 § 1 oraz § 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny jest nieważna w momencie jej wydania.

Przepisy prawa:

„**Art. 5. Nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczeństwo-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie**

działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony.”

Art. 58. § 1. Czynność prawną sprzeczną z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba, że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzą odpowiednie przepisy ustawy.

§ 2. Nieważna jest czynność prawną sprzeczną z zasadami współżycia społecznego.

(...)

§ 32.

Departament Spraw Socjalnych

1. Departament Spraw Socjalnych odpowiada za funkcjonowanie systemu zabezpieczenia socjalnego, wojskowego systemu emerytalnego i pomocy rekonwersyjnej oraz kształtowanie systemu zatrudnieniowo-płacowego pracowników.

3. Do zakresu zadań Departamentu należy w szczególności:

1) organizowanie i monitorowanie funkcjonowania wojskowego systemu emerytalnego i pomocy rekonwersyjnej, w tym:

{...}

c)

opracowywanie projektów decyzji administracyjnych w sprawach emerytalno-rentowych, praktyk zawodowych żołnierzy i jako organ drugiej instancji w zakresie pomocy rekonwersyjnej,

Wady prawne decyzji, które naruszają art.7 Konstytucji RP oraz art. 5 ustawy k.c., a mocą art. 58 k.c. jest nie ważna:

Wskazany art. 31 ustawy wue nie jest podstawą do waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych. Narusza to art. 7 Konstytucji RP, art. 5 ustawy k.c., Art. 107 k.p.a. Decyzja taka jest nieważna na podstawie art. 58 k.c. Powołany przepis w decyzji służy do pierwszego i jedynego ustalenia świadczeń emerytalno rentowego na wniosek zainteresowanego, o którym jest mowa w ust.3. Nie składałem takiego wniosku.

Decyzja administracyjna z dnia 1 marca 2023 roku jest sprzeczna z decyzją ostateczną z dnia 16 maja 1996 roku, której wojskowy organ emerytalny nie uchylił i nie wydał nowej decyzji w związku z tym decyzja z dnia 16 maja 1996 roku jest wiążąca dla Ministra Obrony Narodowej. Narusza to art. 7 Konstytucji RP, art. 5 ustawy k.c. Decyzja taka jest nieważna na podstawie art. 58 k.c.

Pismo/rozkaz ptk Ryszarda Chyrzyńskiego z dnia 29 marca 1999 roku było nieważne w momencie jego wydania i nadal jest nieważne. To pismo/rozkaz narusza art. 7 Konstytucji RP, art. 5 ustawy k.c. dowolne interpretacje ustaw przez urzędnika są nieważne na podstawie art. 58 k.c. Rozkaz ten potwierdza, że to nie ustanowiła zmieniała sposób waloryzacji tylko dokonał tego urzędnik MON w mundurze.

Interpretacje dokonywanie przez funkcjonariuszy publicznych art. 186 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w

sposób sprzeczny z jej literalnym brzmieniem oraz uchwałą SN III ZP 6/99. narusza art. 7 Konstytucji RP, art. 5 ustawy k.c. i takie interpretacje są nieważne na podstawie art. 58 k.c.

Urzędnicy MON rozszerzyli wyrok TK sygn. akt K 4/99 poza zakres sentencji wyroku oraz zakreślony przez art. 186 ust.2 pkt 1 ustawy z FUS czasookres obowiązywania ustawy z FUS w sposób wybiórczy. Decyzjami urzędników MON nie zostali objęci sędziowie i prokuratorzy wojskowi oraz ich rodziny, którzy byli w takiej samej sytuacji prawnej. Brak jest wskazania w ustawie z FUS oraz wyroku TK sygn. akt K 4/99, że art. 159 pkt 1 nie dotyczy sędziów, prokuratorów wojskowych oraz ich rodzin. Urzędnicy Ministerstwa Obrony Narodowej wraz z ministrem w tej kwestii dokonali samowoli urzędniczej pozbawiając setki tysięcy żołnierzy oraz ich rodzin do godnego życia. Narusza to art. 7, art. 5 ustawy k.c. i jest nieważny na podstawie art. 58 k.c.

Rozporządzenie MON z dnia 18 listopada 1994 roku w sprawie szczegółowych zasad waloryzacji emerytur i rent wojskowych zostało zachowane mocą art. 186 ust.2 pkt 1 ustawy z FUS, rozporządzenie to do 2001 roku było stosowane w stosunku do sędziów i prokuratorów wojskowych oraz ich rodzin. Urzędnicy ministerstwa cywilni i mundurowi za własne korzyści (vide płk Chyrzyński jako emeryt posada dyrektorska w MSW i A) dokonali bezprawnego okradania żołnierzy, którzy niebyli sędziami i prokuratorami wojskowymi.

W przedmiotowej sprawie nie mają znaczenia dotyczasowe wyroki sądowe legalizujące nieważne decyzje administracyjne „w kontekście postępowań z zakresu ubezpieczeń społecznych zasada *res iudicata* działa odmiennie niż w kontekście prawomocnych postanowień sądowych wydawanych w sprawach cywilnych.”

Wyrok z dnia 26 lipca 2011 roku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (skarga nr 30614/06) sprawa Iwaszkiewicz przeciwko Polsce.

„54. Trybunał zauważa ponadto, że kombatancka renta inwalidzka została przyznana wnioskodawcy nie na podstawie prawomocnej decyzji sądu, lecz mocą decyzji wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Trybunał już wcześniej stwierdził, że zasada pewności prawnej ma zastosowanie w odniesieniu do ostatecznej sytuacji prawnej niezależnie od tego, czy powstała ona w wyniku postanowienia sądowego, czynności administracyjnej, czy też – jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie – decyzji organu ubezpieczenia społecznego, która w swoich skutkach wydaje się mieć charakter ostateczny (patrz sprawa *Moskal przeciwko Polsce*, powołana wyżej, § 82). Jednakże w swojej ocenie sprawy Trybunał nie może pominąć stanowiska zajętego przez polski Sąd Najwyższy, który uznał, że w kontekście postępowań z zakresu ubezpieczeń społecznych, zasada *res iudicata* działa odmiennie niż w kontekście prawomocnych postanowień sądowych wydawanych w sprawach cywilnych. Trybunał uważa to stanowisko za zgodne z charakterem i celami postępowań z zakresu ubezpieczeń społecznych, a także z prawem materialnym, które powinno być odpowiednio elastyczne – tak, aby służyć autentycznym potrzebom osób ubezpieczonych – potrzebom, które mogą ewoluować i zmieniać się wraz z upływem czasu.

55. Trybunał jest ponadto zdania, że zasada sprawiedliwej równowagi została naruszona gdyby władze, po odkryciu swojego błędu, nie mogły już nigdy naprawić jego skutków i były zmuszone powielać go poprzez dalsze wypłacanie renty przyznanej na podstawie błędnych założeń.”

W związku z tym oczekuję niezwłocznego wydania decyzji administracyjnej zgodnej z ostateczną decyzją z dnia 16 maja 1996 roku.

Bardzo dosadnie ujął to pan Bartłomiej Kozłowski w swej pracy pod tytułem:

O ZASADZIE *LEX RETRO NON AGIT* I JEJ ŁAMANIU W PRAWIE POLSKIM – W SPOSÓB SUBTELNY I JASKRAWY

Jedną z podstawowych zasad, na jakich winno się opierać stanowienie prawa w państwie szanującym prawa i wolności jednostki jest zasada nie działania prawa wstecz. „*Lex retro non agit*” - to jedna z tych pochodzących z prawa rzymskiego paremii prawniczych, które są dobrze znane ludziom nie będącym prawnikami i generalnie nieznającym łaciny.

Jak już swego czasu zauważyłem , pozbawienie emerytów wojskowych praw nabytych wiąże się nie tylko z pogorszeniem i tak niezbyt wesołej sytuacji materialnej ale także zniechęcenie młodych ludzi do tego by nie stawali do zawodu żołnierza . Jest to więc ukryte pozbawienie Polski zdolności do obrony granic , niepodległości i wszystkiego związanego z brakiem wyszkolonych i zdolnych do poświęceń zdyscyplinowanych młodych ludzi, czyli rzecz ujmując realnie jest to dosadne i ukryte dążenie do samozagłady Polski.

Czy my dziadkowie możemy temu zaradzić. Uważam , że tak .

Mamy jedną Ojczyznę, i nieważne czy była Ona socjalistyczna, czy też kapitalistyczna – to była zawsze Polska , nasz kraj, nasze miejsce urodzenia.

Powinniśmy „pomóc” politykom w rządzeniu naszą Ojczyzną , udostępniając im naszą wołę walki , nasze życiowe doświadczenie i nasze poświęcenie umiłowania prawdy i szacunku w stosunku do drugiego człowieka.

JAKĘ INTERESUJĄCE JEST PAŃSKIE STWIERDZENIE Z 2008 ROKU NA TEMAT SŁUŻB MUNDUROWYCH.

PRAWA NABYTE SŁUŻB MUNDUROWYCH SĄ NIETYKALNE

- REFORMA EMERYTUR SŁUŻB MUNDUROWYCH POWINNA UWZGLĘDNIĆ ZASADY PRZYZWOITOŚCI I ZDROWEGO ROZSĄDKU - OŚWIADCZYŁ W ŚRODĘ PREMIER DONALD TUSK. PODKREŚLIŁ JEDNOCZEŚNIE, ŻE PRAWA NABYTE PRZEZ DZISIEJSZYCH FUNKCJONARIUSZY SŁUŻB MUNDUROWYCH SĄ NIETYKALNE.

Premier na średowej konferencji prasowej był pytany o medialne doniesienia na temat prac nad reformą dotyczącą emerytur służb mundurowych. Jak powiedział, informacje te "nie są zgodne z rzeczywistością".

Premier zaznaczył, że rozmowy między związkowcami i rządem na temat reformy nadal trwają. Jaki będzie finał tych rozmów, to ogłosimy te wstępne ustalenia pomiędzy stroną związkową a stroną rządową - powiedział szef rządu.

Tusk oświadczył, że "prawa, które są gwarantowane konstytucją i werdyktom Trybunału Konstytucyjnego, a więc prawa nabyte przez dzisiejszych funkcjonariuszy wszystkich służb

mundurowych są nietykalne". Podkreślał, że mówi to po to, "żeby przeciąć wszystkie spekulacje, żeby wreszcie złe języki nie kolportowały nieprawdziwych informacji".

Jak powiedział, "kto dzisiaj jest żołnierzem, policjantem, strażakiem etc., ten swoje uprawnienia do końca swojej służby i dożywotnio utrzymuje". - Nie ma żadnego problemu z utrzymaniem nabytych praw, także emerytalnych. Czy się to komuś podoba czy nie - powiedział premier. Jak zaznaczył, jemu osobiście "nie wszystko w tych nabytych prawach się podoba, ale to nie ma żadnego znaczenia, te prawa są nietykalne".

- Dla mnie jest ważne to, żeby wreszcie przestano siać taki niepokój wśród dzisiejszych mundurowych, że cokolwiek ktoś planuje im zabrać. Oni są bezpieczni, jeśli chodzi o ich uprawnienia emerytalne - powiedział szef rządu.

Przedstawię teraz obszerne fragmenty z „ochrony praw nabytych w polskim systemie konstytucyjnym” autorstwa Michała Jackowskiego.

(wydawca: Wydawnictwo Sejmowe); w monografii pierwsza w polskiej literaturze prawniczej próba kompleksowej analizy zasady ochrony praw nabytych. Celem opracowania jest uzasadnienie obowiązywania zasady w polskim systemie prawa oraz przedstawienie jej genezy, podstawy prawnej, treści oraz praktyki stosowania przez organy państwa

Poniżej wybór tez i uwag (oczywista, materiał źródłowy jest znacznie ciekawszy).

(1)

Art. 2 konstytucji zawierający klauzulę demokratycznego państwa prawnego należy, zdaniem Trybunału do fundamentalnych przepisów konstytucyjnych określających podstawowe i szczególnie chronione cechy ustrojowe RP. Stanowi on niezwykle ważną dyrektywę w zakresie stanowienia prawa dla organów władzy publicznej. Jednakże dla ochrony konstytucyjnych wolności i praw w trybie skargi konstytucyjnej podstawy należy poszukać nie w klauzuli demokratycznego państwa prawnego lecz w konkretnych postanowieniach konstytucji. W wyroku z dnia 10 lipca 2000 r., SK 21/99 stwierdzono, że zasada lex retro non agit oraz zasada ochrony praw nabytych mają charakter zasad przedmiotowych, wyznaczających granice ingerencji władzy publicznej w sferę praw podmiotowych. Naruszenie tych zasad może uzasadniać zarzut niedopuszczalnego wkroczenia przez tę władzę w sferę konstytucyjnie chronionych praw lub wolności jednostki, co w konsekwencji prowadzi do stwierdzenia sprzecznego z porządkiem konstytucyjnym naruszenia tych praw lub wolności.

11. Zasada ochrony praw nabytych nie ma charakteru absolutnego. W wyroku z dnia 12 września 2000 r., K. 1/2000 Trybunał stwierdził, że z konieczności zachowania praw nabytych nie można wywodzić obowiązku ustawodawcy kreowania identycznych uprawnień dla innych osób.

12. W wyroku z dnia 4 stycznia 2000 r., K. 18/99 stwierdzono, że u podstaw praw nabytych znajduje się dążenie do zapewnienia jednostce bezpieczeństwa prawnego i umożliwienia jej racjonalnego planowania przyszłych działań. Konstytucyjna zasada ochrony praw nabytych nie wyklucza stanowienia regulacji ograniczających lub znoszących prawa podmiotowe. Ocena dopuszczalności wyjątków od zasady ochrony praw nabytych wymaga, zdaniem Trybunału, rozważenia na ile oczekiwanie jednostki dotyczące ochrony praw nabytych jest

usprawiedliwione, ponieważ zasada ochrony praw nabytych chroni wyłącznie oczekiwania usprawiedliwione i racjonalne.

(2)

Zasada demokratycznego państwa prawa stanowi podstawę ustroju politycznego Polski. Z tej najważniejszej zasady, biorą swoje źródło pozostałe zasady zawarte w Konstytucji. Z zasady demokratycznego państwa prawa możemy wyprowadzić między innymi zasady prawa:

- zasadę proporcjonalności,
- zasadę niedziałania prawa wstecz,
- zasadę prawa do sądu,
- zasadę ochrony życia ludzkiego,
- zasadę ochrony praw słusznie nabytych.

To tylko część zasad czerpiących z zasady demokratycznego państwa prawa.

(3)

art. 2 konstytucji zasadą demokratycznego państwa prawnego. Trybunał Konstytucyjny zwracał już wielokrotnie uwagę, że na treść tej zasady składa się szereg zasad, które nie zostały ujęte expressis verbis w konstytucji, ale które wynikają z istoty i aksjologii demokratycznego państwa prawnego. Do zasad tych należy zasada ochrony zaufania obywatela do państwa i do stanowionego przez nie prawa, z której wynikają liczne dalsze zasady szczegółowe, m. in. zasada poszanowania praw nabytych. U podstaw poszanowania praw nabytych znajduje się dążenie do zapewnienia jednostce bezpieczeństwa prawnego i umożliwienia jej racjonalnego planowania przyszłych działań. Zgodnie z ustalonym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego w sferze praw emerytalno-rentowych zasadą ochrony praw nabytych objęte są zarówno prawa nabyte w drodze skonkretyzowanych decyzji, przyznających świadczenia, jak i prawa nabyte in abstracto zgodnie z ustawą przed zgłoszeniem wniosku o ich przyznanie.

(4)

Sędziowie TK rozpoznaли wnioski Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych dotyczące ustalania okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Trybunał uznał, że art. 32 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązujący na mocy nowelizacji z 2004 r., jest zgodny z art. 2 i art. 32 Konstytucji.

W uzasadnieniu TK stwierdził, że ustawodawca wprowadzając kwestionowany przepis nie zaważył rozwiązań przejściowych, tym samym wprowadzona przed czterema laty modyfikacja może mieć zastosowanie tylko wobec osób, które nabyły prawo do wcześniejszej emerytury dopiero po wejściu w życie nowelizacji.

W takiej sytuacji nie można mówić o naruszeniu praw nabytych, ponieważ kwestionowany przepis nie ma zastosowania wobec osób, które przed jego wejściem w życie nabyły prawo do wcześniejszej emerytury na warunkach art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W przypadku tych osób organ rentowy wydał już decyzję potwierdzającą nabycie tego prawa na starych zasadach, a żaden przepis ustawy nowelizującej nie upoważnia do zmiany tych decyzji.

(5)

Zasada sprawiedliwości społecznej była przedmiotem rozstrzygnięcia w wyroku z dnia 30 maja 2000 r., K. 37/98. Trybunał zwrócił uwagę na fakt, że zróżnicowanie systemów emerytalnych wynika ze swoistych właściwości poszczególnych form aktywności zawodowej i wynikających stąd odmiennych potrzeb osób je wykonujących. Wynikające stąd odrębności w statusie ubezpieczeniowym obywateli jako uzasadnione przesłankami rzecznymi są dopuszczalne i nie kolidują z zasadami równości i sprawiedliwości społecznej.

(6)

Trybunał Konstytucyjny podkreślił, że przy ocenie, czy wsteczne działanie przepisu nie czyni go sprzecznym z Konstytucją, należy brać pod uwagę, w zależności od rodzaju sprawy, takie zasady jak zaufanie obywateli do państwa, bezpieczeństwo i pewność obrotu, stabilność stosunków przez prawo regulowanych, ochrona praw nabytych itd. Zdaniem Trybunału odstępstwo od zasady nieretroakcji może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przemawiają za tym ważne powody i gdy wynika ono wyraźnie z brzmienia ustawy. Natomiast cel ustawy w żadnym razie nie uzasadnia przyjęcia wstecznego jej działania.

(7)

Z zasadą demokratycznego państwa prawa wiąże się zasada ochrony praw słusznie nabytych, której treść i sens wielokrotnie był przedmiotem rozoważań Trybunału Konstytucyjnego. Zdaniem Trybunału treścią zasady praw nabytych jest zakaz stanowienia przepisów arbitralnie odbierających lub ograniczających prawa podmiotowe przysługujące jednostce lub innym podmiotom prywatnym występującym w obrębie prawnym. Zarówno w poprzednim jak i w aktualnym stanie prawnym zasada ochrony praw nabytych wywodzona jest z ogólnej zasady państwa prawnego, na równi z dwiema innymi fundamentalnymi zasadami ustrojowymi - państwa demokratycznego i państwa sprawiedliwego. Zasady te są obecnie wyrażone w art. 2 Konstytucji RP.

Oceniając konstytucyjność określonego rozwiązania prawnego z punktu widzenia zasady ochrony praw nabytych należy zdaniem Trybunału Konstytucyjnego zwrócić uwagę na trzy kwestie. Po pierwsze - przedmiotem oceny przewidzianej w omawianej zasadzie jest przysługujące już określonej osobie prawo podmiotowe. Nie ma przy tym znaczenia czy prawo to zostało nabyte na podstawie indywidualnego aktu organu władzy, czy wprost na podstawie ustawy z chwilą spełnienia określonych w niej przesłanek. Zasadą ochrony praw nabytych objęte są zarówno prawa nabyte w drodze skonkretyzowanych decyzji przyznających świadczenia, jak i prawa nabyte in abstracto zgodnie z ustawą przed zgłoszeniem wniosku o ich przyznanie. Po drugie - z zasady ochrony praw nabytych nie wynika (adresowany do ustawodawcy) zakaz zmiany przepisów określających sytuację prawną osoby w zakresie, w którym sytuacja ta nie wyraża się w przysługującym tej osobie prawie podmiotowym. Po trzecie - ochrona praw nabytych nie ma charakteru absolutnego. Możliwe są zatem odstępstwa od niej, przy czym ocena dopuszczalności odstępstwa może być dokonana na tle konkretnej sytuacji przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności. Uzasadnieniem naruszenia zasady ochrony praw nabytych może być w szczególności potrzeba zapewnienia realizacji innej wartości istotnej dla systemu prawnego, choćby nie była ona wprost wyrażona w tekście przepisów konstytucyjnych. Ochroną nie są też objęte prawa nabyte niesłusznie lub niegodziwie, a także prawa nie mające oparcia w założeniach obowiązującego w dacie orzekania porządku konstytucyjnego. Ingerując w prawa nabyte, prawodawca powinien umożliwić zainteresowanym dostosowanie się do nowej sytuacji, w

szczególności poprzez wprowadzenie odpowiedniego *vacatio legis*. Ocena dopuszczalności ograniczeń praw podmiotowych wymaga zatem rozważenia:

- 1) czy wprowadzone ograniczenia znajdują podstawę w innych normach, zasadach lub wartościach konstytucyjnych,
- 2) czy nie istnieje możliwość realizacji danej normy, zasady lub wartości konstytucyjnej bez naruszania praw nabytych,
- 3) czy wartościom konstytucyjnym, dla realizacji których prawodawca ogranicza prawa nabyte, można w danej konkretnej sytuacji przyznać pierwszeństwo przed wartościami znajdującymi się u podstaw zasady ochrony praw nabytych,
- 4) czy prawodawca podjął niezbędne działania mające na celu zapewnienie jednostce warunków do przystosowania się do nowej reguły.

{ 8 }

2. Zasada demokratycznego państwa prawnego - zasadę tą można podzielić na dwie: zasadę demokratycznego państwa oraz zasadę państwa prawnego

Art. 2. Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej.

Państwo demokratyczne to państwo w, którym władzę sprawuje naród. Zasada demokratycznego państwa prawnego oznacza że władza może być sprawowana jedynie przez instytucje, które mają legitymację do sprawowania władzy od narodu. W związku z tym władza powinna być zawsze sprawowana w interesie narodu. Cecha demokratycznego państwa prawnego jest również dopuszczenie wszelkich form kontroli obywatelskiej nad działalnością instytucji sprawujących władzę. Państwo prawne powinno także zapewniać obywatelom wszelkie formy, za pomocą których mogli by postulować lub proponować zmiany. Jedną z podstawowych funkcji państwa prawnego jest także zapewnienie mechanizmów legitymowania organów władzy publicznej.

Z zasadą państwa prawnego wiąże się ścisłe zasady praworządności, która mówi że działanie organów państwowych może być wykonywane wyłącznie w oparciu i w ramach kompetencji przyznanych prawem. Takie ograniczeni nie odnosi się do obywateli. Zasada państwa prawnego wymaga funkcjonowania systemu prawnego. System prawny powinien wskazywać jakie organy uprawnione są do tworzenia aktów prawnych. Prawo kierujące postępowaniem ludzi powinno być jawne i dostępne, publikowane w oficjalnych organach prasowych. Prawo nie powinno zaskakiwać obywateli, wejście w życie aktu prawnego powinno być odroczone rozsądny terminem zapewniającym możliwość zapoznania się z aktem (zapewnia to odpowiednie *vacatio legis*). Generalną zasadą takiego systemu jest także zakaz działania prawa wstecz (chyba że na korzyść obywateli).

{ 9 }

Zasada ochrony praw nabytych (zasada nie działania prawa wstecz)- kwestie te reguluje art. 3 kodeksu cywilnego - prawo nie działa wstecz- a jeżeli działa wstecz to pod pewnymi uwarunkowaniami w taki sposób aby nie naruszać tych rzeczy które nabyto.

(10)

Zasada ochrony praw nabytych jest traktowana jako jeden z podstawowych elementów państwa demokratycznego. Stanowi regułę ogólną przewijającą się przez cały system prawnego, szczególnie istotną w prawie cywilnym. Polega na zakazie arbitralnego odbierania lub ograniczania praw podmiotowych - zawartych w normach ogólnych obowiązujących z mocy

konstytucji - przez zmianę przepisu prawa. Uzupełnieniem przedstawionych wyżej głównych zasad są zasady szczegółowe, typowe dla prawa cywilnego, tj.: zasada pacta sunt servanda i klauzula rebus sic stantibitis. Zasada pacta sunt servanda oznacza, że umowy powinny być dotrzymywane. Zobowiązania nie mogą być zrywane jednostronnie. Gdy tak się zdarzy, strona działająca samowolnie nie może liczyć na ochronę prawa i powinna być przygotowana na sankcje przewidziane przez prawo cywilne. Arbitralność zachowania nie jest przez prawo cywilne tolerowana.

(11)

Zasady demokratycznego państwa prawnego, ich stosowanie, przestrzeganie i ochrona, znalazły się w kręgu zainteresowań naszego Trybunału Konstytucyjnego. Już pierwsze orzeczenie, wydane też po powołaniu do życia tego najważniejszego sądu konstytucyjnego w Polsce, (28 maja 1986 r.) poruszało problematykę funkcjonowania zasady nieretroaktywności przepisów prawnych (lex retro non agit). Po wprowadzeniu w życie obecnej Konstytucji, z dnia 17 października 1997 r., treść tego orzeczenia została podtrzymana i do dziś posiada obowiązującą moc prawną. Współczesna praktyka prawnicza pokazuje, że niemal wszystkie akty normatywne są interpretowane i wykładane w duchu tego znamiennej orzeczenia, które w 1986 roku stanowiło już bardzo duży krok w kierunku nowoczesnego państwa rządzonego prawem.

Sędziowie TK wyrazili również swoją opinię, co do zasady *vacatio legis*. W polskim porządku prawnym obowiązuje konstytucyjny nakaz odczekania odpowiedniego okresu czasu (zazwyczaj 14 dni) pomiędzy wydaniem ustawy a początkiem jej obowiązywania. Skrócenie *vacatio legis* jest dopuszczalne tylko w wyjątkowych sytuacjach, ze względu na dobro publiczne.

Trybunał Konstytucyjny wypowiedział się także w sprawie stosowania zasady ochrony praw nabytych. Sędziowie orzekli zakaz ingerencji w prawa uzyskane słusznie i zgodnie z ideą sprawiedliwości społecznej. Nie oznacza to jednak, że prawa nabyte nie są niezmienne. W obecnym systemie normatywnym dopuszczalne jest ograniczenie, a nawet pozbawienie praw nabytych za zgodą ustawy.

Poniżej przedstawiam wierszyk, który oddaje całe spektrum poczynań byłych władz RP od Lewicy do Prawicy .

ZA CO NIE KOCHAM CIĘ , POLSKO!!!

Za mamę w Anglii,
tatę w Irlandii.
Za bezrobocie,
bezdomnych krocie.
Za wygłodzone emerytury.
Za renty kiepskie, w ulicach dziury.
Za to, że chorym umierać każesz
w długich kolejkach i bez lekarzy.
Za drogie leki bez refundacji,
multum szpitali do likwidacji.
Za niepotrzebne nam IPN-y,
za senatorów, w sutannach hieny.
Za to, że uczniom zamkasz szkoły,
i za rządzące nami matoły.

Za katechezy w lekcyjnych salach,
i za msze święte na szkolnych galach.
Za puste brzuszki i smutne buzie.
Za brak perspektyw i za „przedmurze”.
Za zrujnowany przemysł, fabryki.
Umowy – śmieci, w biurach klęczniki...
Nikniesz, marniejesz, stajesz się Wolska.
Za to nie mogę kochać cię Polsko !!!

Ustawa

z dnia 18 marca 1921 roku

o zwalczaniu przestępstw z chęci zysku, popełnionych przez urzędników.

(wydanie 30, poz. 177).

„Art. 1. Urzędnik, winny popełnienia w związku z urzędowaniem i z pogwałceniem obowiązków urzędowych lub służbowych:

1. kradzieży lub przywłaszczenia (sprzeniewierzenia), albo udziału w tychże (art. 51 k. k. ros. Z r. 1903, § 5 austr. u. k. z r. 1852, §§ 47 – 49 niem. k. k. z r. 1871), jeśli mienie skradzione lub przywłaszczone (sprzeniewierzone) było mu dostępne lub powierzone z powodu służby lub stanowiska służbowego;
2. oszusta lub udziału w niem (art. 51 k. k. ros. z r. 1903, § 5 austr. u. k. z r. 1852, §§ 47-49 niem. k. k. z r. 1871), jeśli oszustwo popełniono w ten sposób, że winny w zamiarze osiągnięcia dla siebie lub osoby trzeciej nieprawnej korzyści majątkowej wyrządził innemu szkodę majątkową przez wprowadzenie w błąd lub utrzymywanie w błędzie za pomocą przedstawienia okoliczności fałszywych, albo przekręcania lub ukrywania prawdziwych, – będzie karany śmiercią przez rozstrzelanie.

Art. 2. Urzędnik winny:

1. przyjęcia bądź podarunku lub innej korzyści majątkowej, bądź obietnicy takiego podarunku lub innej korzyści majątkowej, danych w zamiarze skłonienia go do pogwałcenia obowiązków urzędowych lub służbowych, albo żądania takiego podarunku lub korzyści majątkowej;
2. innego przestępstwa służbowego, popełnionego z chęci zysku i z pogwałceniem obowiązków urzędowych lub służbowych w b. dzielnicach rosyjskiej i pruskiej, a w b. dzielnicy austriackiej nadużycia władzy urzędowej, popełnionego z chęci zysku, – będzie karany śmiercią przez rozstrzelanie.

Art. 3. Urzędnik winny przyjęcia w związku z rozstrzyganiem spraw urzędowych lub służbowych bądź podarunku lub innej korzyści majątkowej, bądź obietnicy takiego podarunku lub korzyści majątkowej, danych bez zamiaru skłonienia go do pogwałcenia obowiązków urzędowych lub służbowych, albo żądania takiego podarunku lub korzyści majątkowej, ulegnie karze ciężkiego więzienia (domu karnego) od lat 4 do 15.

Art. 4. Winny udziału w przestępstwach, przewidzianych w art. 1 i w ust. 2 art. 2 tej ustawy, o ile nie pociąga za sobą kary surowszej w myśl art. 1, będzie karany ciężkim więzieniem (domem karnym) od Aś dopuszcza się udziału w tych przestępstwach zawodowo, będzie karany śmiercią przez rozstrzelanie.”

Żądam przywrócenia tej ustawy (nie tak drastycznej), w imię tego by nam Polakom żyło się bezpiecznie i z poszanowaniem prawa w Najaśniejszej Rzeczypospolitej Polskiej.